

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Epiphanius Ep. 12. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

ges, totius Imperii viribus ad excindendam innocentiam abutebatur, commodum accidit, ut in eadem regione urbis Romanus Pontifex latiret, in qua PANCRATIVS domicilium collocarat, nimirum ut dignissimâ manu hoc lilium Numini consecraretur; cuius impulsu PANCRATIVS ultro cum patruo illis ab eo tingi aquis petiit, quibus omnes cæli flores rigantur. Voto potitus tam suavem pietatis halare odorem cœpit, ut venaticos Diocletiani canes, omnia Sanctorum vestigia odorantes, non potuerit latere. Raptus ad tribunal quantumvis sanguinarios Cæsaris oculos rapuit, qui tamen præter oris formam nihil intuebatur. Ergo blanditias primum admovit, infantulum appellitans, & filii nomen offerens, si se patrem, & Jovem habere Deum voluisset. Utrumque contempsit, & Jovem quidem generosissimè, negans tam puerum esse se, ut adulterum, & sororis suæ maritum sibi putet adorandum. Diocletianus ne plura audiret æquè erubescenda, iussit hunc omnis elegantiaæ florem demeti, cuius sanguine utinam Mariani rigentur horti; ô quales nascentur Narcissi! Ex Surio & Brev. Rom.

Qui differt in futuram & forsitan non futuram ætatem suam vitam corrigere, certum bonum dimittit procul dubio; & contemnendo, quod perdit, probat non amare, quod expectat, & meretur non accipere.
S. Anselm. ep. 1.

S. EPIPHANIUS EP. 12. Maii.

Iuvar suavitatem divinæ circa teneram ætatem providentiæ in EPIPHANIO agnoscere. Is Phœnix gente, sectâ Judæus, patrem decennis amisit. Accedente ad orbitatem egestate, equum indomitum

mirum à matre jussus vendere, vitium ejus clam non habuit; donatus ob candorẽ liberaliter etiam in Christianum incidit Cleobium nomine, cujus aspectu efferatus equus EPIPHANIVM excussit, felici casu; Cleobius enim, invocato Christi nomine, afflictum erexit, calcitronem occidit: ea prima scintilla pectori incidit JESV olim amore arfuro; sed nimirum eam facilẽ Tryphon suffocasset Hebræorum antesignanus, qui EPIPHANIO adoptato, eundem sibi generum desponderat, ægrè ex his pedicis extricandum, nisi eas Tryphonis & filia mors incidisset. Commodum deinde equitanti Lucianus Monachus se obtulit, qui ad pauperis preces, veste se exspolians, extemplò togam puram è cælo accepit. Et causa EPIPHANIO fuit, ut se homini imbuendum permetteret, Numine tam propitio, ut Episcopus ad lustricum fontem properantis vultum radiare, coronamque imminere capiti cerneret. Lætis initiis vita omnis consentanea fuit. Famem, sitim, morbos, dæmones, mortem, cæteraque orbis mala nemo eo potentius coërcuit. Hæreses pestem his omnibus capitaliorem stilo confixit. Miretur viventis miracula juvenis, unum modò, quod jam exanimis edidit, imiretur. Improbam hominem, nudum corpus inspicere tentantem, calce à se repulit, verecundiæ etiam post mortem retinens, quæ hodie ferè omnium virtutum prima moritur. *Ex Metaphr.*

Aversum ab omni voluptate mundi oportet esse animum, nunquam desinente corpus titillare noxiis illecebris, quas experimento constat appropinquantis demonis esse anteambulones, quos tamen, si mens sobria Dei memoriam nunquam deposuerit, nullo negotio prosterneamus. Ex Testamento S. Epiphan.

L

S. ALE-